

ρὰν ὅτι οἱ Ἀνώτεροι παρακολουθοῦνται ὑπὸ πλακῆς (ἀστέρος), φερομένης ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου τοῦ στήθους μέρους. Ὁ Μεγαλόσταυρος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου πρὸς τὴν δεξιὰν πλευρὰν, ληγουσῆς τῆς ταινίας εἰς σπαυρὸν ἰσομεγέθη τῷ τῶν Ταξιαρχῶν, παρακολουθεῖται δὲ ὑπὸ ἀστέρος, ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ τοῦ στήθους μέρους.

Νεώτερος νόμος τῆς 14 Αὐγούστου 1848 ἠύξησεν εἰς 240 τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἴπποτῶν τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ, εἰς 70 τῶν Ταξιαρχῶν καὶ 30 τῶν Ἀνωτέρων, ἀφῆκε δὲ 12 πάλιν τοὺς Μεγαλόσταυρούς.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐνεργεῖ ἔκτοτε καί, κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν δημοσιευθέντα ἐπέτειον πίνακα, φέρουσιν ὑπήκοοι Ἕλληνας: 3 μὲν τὸν Μεγαλόσταυρον (Δημήτριος Βούλγαρης, Κωνσταντῖνος Κανάρης καὶ Ἀλέξανδρος Κουμουνοῦρος), 19 δὲ τὸν Σταυρὸν τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν, 46 τὸν τῶν Ταξιαρχῶν καὶ 233 τὸν Χρυσὸν τῶν Ἴπποτῶν.

Εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦτον τῶν 4 τάξεων δὲν συμπεριλαμβάνεται α) ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, β) οἱ ξένοι ὑπήκοοι.

Τὸ παράσημον τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος κατασκευάζεται ἐν Παρίσιος ἐν τῷ ἐργοστασίῳ Lemaître ἐκ λευκοῦ σμάλτου ἐπὶ ἀργυροῦ ἢ χρυσοῦ σταυροῦ, κατὰ τὸν βαθμὸν, φέροντος ἐπὶ τῆς προμετωπίδος μὲν τὴν εἰκόνα τοῦ Σωτήρος, περικλειομένην ὑπὸ τῆς ἐπιγραφῆς:

Ἡ δεξιὰ τοῦ χεῖρ, Κύριε, δεδοξάσται ἐν ἰσχύϊ,
ἐκ τοῦ ὀπισθεν δὲ σχῆμα μικροῦ σταυροῦ μὲ τὴν περιγραφὴν:

Ἡ ἐν Ἀργεῖ Δ' τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικὴ Συνέλευσις, ἀκλθ'.

Ἐξαρτᾶται δ' ἐκ κυανῆς ταινίας κυματοειδοῦς, ἐξουσῆς στενὸν λευκὸν περιθώριον.

Τὸ παράσημον τοῦτο ἀπονέμεται εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους τῆς προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ ὡς ὑπουργοῦ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου, ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ ἐκτάκτω ἀπονομῆν καὶ τιμιότητι ἐν ᾧ κλάδῳ ἕκαστος ἀπασφίεται. Τὸ Δίπλωμα τῆς ἀπονομῆς φέρει τὴν βασιλικὴν ὑπογραφὴν, τὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τὴν μεγάλαν σφραγίδα τοῦ κράτους.

Οὐδεὶς ὑπήκοος Ἕλλην δύναται νὰ λάβῃ ἀνωτέρου βαθμοῦ παράσημον, ἂν δὲν ἔχῃ πρότερον βαθμοῦ κατωτέρου. Τοῦτο δὲν ἐκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν ξένων ὑπηκόων. Διὰ πᾶσαν δὲ προαγωγὴν ἀπαιτεῖται νέα ὑπηρεσία.

Ὁ Βασιλεὺς δύναται, εἰς ἔνδειξιν ἐξαιρετικῆς εὐνοίας, ν' ἀπονεῖμῃ ἰδίᾳ χεῖρὶ τὸ παράσημον, ἐκδιδομένου κατόπιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ οἰκείου Διπλώματος.

Τὸ παράσημον τοῦ Σωτήρος φέρεται εἰς ἔθνη καὶ ἡ βασιλεῖς ἐορτᾶς, ἐν ἰδιωτικαῖς δὲ τε-

λεταῖς φέρουσιν οἱ μὲν Μεγαλόσταυροὶ καὶ οἱ Ἀνώτεροι Ταξιαρχαὶ μόνον τὸν Ἀστέρα, οἱ δὲ λοιποὶ βαθμοφόροι μικρὰν ταινίαν τοῦ χρώματος τοῦ Τάγματος ἐπὶ τῆς εὐωνύμου τοῦ ἐνδύματος κομβιοθήκης.

Τὰ τῆς δαπάνης τοῦ παρασήμου προβλέπει ἰδιαιτέρον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου.

**

ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΣΙΑΝΟΙΣ

Παρὰ τοῖς Ἀσιανοῖς ὁ πατὴρ θεωρεῖται ὁ Κύριος τῆς οἰκίας. Μεταξὺ δὲ πατρὸς καὶ υἱοῦ ὑπάρχει ἡ αὐτῆ ὡς καὶ μεταξὺ δεσπότου καὶ ὑποτεταγμένου σχέσις· οὐδέποτε κἀθηται πλησίον του ἢ ἐνώπιόν του χωρὶς ἀδείας, οὐδέποτε καπνίζει παρόντος τοῦ πατρὸς, κἀν ἤθελεν ἔχει αὐτὸς ἤδη τέκνα ἐν ἡλικίᾳ. Ἀνέγνωσα δὲ ποτε ἐν τινι τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, δημοσιευθὲν ὡς πρᾶγμα πρωτάκουστον, ὅτι ὁ ἡγεμὼν Σκαρλάτος ὁ Καλλιμάχης, ἀναγγελέντος αἴφνης αὐτῷ ὅτι ἔρχεται ὁ πατὴρ του, ἔρριψεν ἀπὸ τοῦ παραθυρίου εἰς τὴν θάλασσαν ὃν ἐκάπνιζε ναργυλῆν, ὅπως μὴ φωραθῆ ὑπὸ τοῦ γέροντος καπνίζων. Τοῦτο δὲν τὸ γνωρίζω· ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον γνωρίζω εἶνε, ὅτι ἀληθῶς οὐδέποτε πρὸ τοῦ γέροντος ἐκάπνιζε, καί, ἐὰν ἐκράτει πίπαν, ἔκρυπτε πάντοτε αὐτὴν ἐρχομένου τοῦ πατρὸς του· ἀλλὰ τοῦτο ἐν Κωνσταντινουπόλει ἦτον, τότε τοῦλάχιστον, σύνθηρος καὶ οὔτε τὸ ἀνέφερε τις. Καὶ ἀληθῶς, ἐὰν που ἦν εὐτυχεῖς οἱ γέροντες, εἶνε ἀναμφιβόλως ἐν τῇ Τουρκίᾳ· ὁ δὲ πρεσβύτης ἐκεῖνος, πρὸς τὸν ὁποῖον, μὴ εὐρίσκοντα τόπον ἐν τῷ θεάτρῳ ἵνα καθῆσθαι, προσεκλήθησαν μόνον οἱ Σπαρτιαῖται, ἐν δηγηταῖς Τούρκων ὁποιαδήποτε ἤθελεν εὐρεῖ τὴν ἰδίαν προθυμίαν. Τῶν Ἰουδαίων ἰδίως τὸ πρὸς τοὺς γονεῖς σέβας, ὡς διαταττόμενον ὑπὸ τῆς Ἰουδαίας, εἶνε ἀπερίριστον. Κἀν ὁ πολιτικὸς νόμος ἀπαλλάττη τὰ ἐν ἡλικίᾳ τέκνα τῆς πρὸς τοὺς γονεῖς ὑποταγῆς, ὁ Ἰουδαϊκὸς παρ' αὐτοῖς θεσμὸς θεωρεῖ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἄμεσον ἐξουσίαν τῶν γονέων ἰσόβιον, ἀκόμη καὶ ὅταν οἱ γονεῖς ἤθελον εἶνε ἀμαρτωλοὶ ἀδιόρθωτοι, ἢ καὶ ἐγγληματικαὶ ἔνοχοι θανάτου. Ἐὰν ὁ υἱὸς, λέγουσιν οἱ νομοδιδάσκαλοι αὐτῶν, λαμπροφωρεμένος, ἤθελε τύχῃ καθήμενος ἐν τῇ ἐντιμοτέρῃ καθέδρᾳ, ὡς προϊστάμενος τῆς κοινότητος, καὶ ἐλθὼν ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἤθελε τοῦ ἐκβάλλῃ τὰ φορέματα, τὸν κτυπήσῃ καὶ τὸν περιυβρίσῃ παντοιοτρόπως, ὀφείλη νὰ σιωπήσῃ καὶ νὰ ὑπακούσῃ ἀγογγύστως εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὅστις διατάττει τὸ πρὸς τοὺς γονεῖς σέβας. Διηγοῦνται δὲ ὅτι ῥαββινὸν τινὰ ἠρώτησάν ποτε οἱ μαθηταὶ του: «Μέχρι τίνος ἐκτείνεται τὸ τιμᾶν πατέρα καὶ μητέρα;» ἐκεῖνος δὲ, ἀντὶ νὰ τοῖς ἀποκριθῆ ἀπ' εὐθείας,

διηγήθη αὐτοῖς τὴν ἐπομένην ἱστορίαν: Ἐθνικός τις, κάτοικος τῆς Ἀσκάλωνος, εἶχε τιμαλφείς λίθους, διὰ τοὺς ὁποίους τῷ προσέφερον ἐξήκοντα χιλιάδας χρυσοῦς· ἀλλ' ὁ πατήρ του ἔκοιμάτο καὶ εἶχε τὴν κλειδα τοῦ κιβωτίου, ὅπου ἦσαν κλεισμένα τὰ πετράδια. Ὑπὸ τὸ προσκέφαλόν του. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀγορασταὶ δὲν ἤμπορῶσαν νὰ περιμένουν, ὁ υἱὸς ἐπροτίμησε νὰ διαλύσῃ τὴν ἐπικερδεστάτην ταύτην συμφωνίαν, παρὰ νὰ ἐξυπνίσῃ τὸν πατέρα του. Ἄς ἀκούσωσιν τινες τῶν σημερινῶν μας νέοι, καὶ εἴθε μὴ ἐντραπῶσι!

ΔΗΜΩΔΕΙΣ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΓ. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΗΝΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ὁ Φλεβάρης, κ' ἂν φλεδίξῃ,
τοῦ καλοκαιριοῦ μυρίζει.
Μὲ ἂν σώσῃ καὶ καιώσῃ,
μέσ' ἔς τὸ χιόνι θά μᾶς χώσῃ.

*Η:

Ὁ Φλεβάρης, κ' ἂν φλεδίξῃ,
πάλλει ἄνοιξι μυρίζει.

*
Τὴν Τυρινὴ καὶ τῶν Βαγιδῶ
ἔμπαίνει ὁ διάβολος ἔς τὸ ἴγαλό.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα τῶν ἀπόκρεων καὶ τὴν πρὸ τοῦ Πάσχα Κυριακὴν τῶν Βαῖτων συμβαίνει μεγάλαι τρικυμῖαι. ***

ΣΟΥΛΙ, ΣΟΥΛΙΩΤΑΙ

Ὁ Περραιβὸς ἀφηγεῖται ἐκ παραδόσεως ὅτι αἰγοβοσκοὶ τινες ἐκ διαφόρων χωρίων ἀνέβαινον βόσκοντες τὰ κτήνη των εἰς τὰ βουνά, ἔνθα σήμερον ὑπάρχουσιν ἡ Κιάφα, ὁ Ναβαρικός, ἡ Σαμονίθα καὶ τὸ Κούγκι, ἀπεκατέστησαν δ' ἐν αὐτοῖς πρὸς ἀποφυγὴν τῆς τυραννίας, ὅτε Ὁθωμανὸς τις τοῦνομα Σούλης, ἐσκηνωμένος ὦν ἐν τῇ θέσει, τῇ καλουμένῃ σήμερον Σούλι, καὶ φθονήσας τὴν ἐλευθερίαν τῶν γειτόνων αὐτοῦ, Χριστιανῶν μάλιστα ὄντων, ἀπεφάσισε νὰ τοὺς καταστρέψῃ καὶ καταστρέφῃ· τότε οἱ αἰγοβοσκοὶ συνωκίσθησαν ἐπὶ τῶν σκηνωμάτων αὐτοῦ, κ' ἐντεῦθεν Σούλιον ὠνομάσθησαν περιληπτικῶς ἅπαντα τὰ ὄρη ἔνθα κατεστράφη ὁ Σούλης* καὶ Σουλιῶται, οἱ καταστρέψαντες αὐτόν. *

ΤΟ ΡΟΔΟΝ

Ἐκ τῶν τοῦ COWPER.

Βροχὴ νυκτὶ ἔλουε κάλυκα ῥόδου νέον,
ὄν πρὸς τὴν Ἄνναν ἢ μικρὰ Μαρία εἶχε στείλει·
ἡ ὄρσος πλὴν ἐδάρινε τὸ ἄνθος τὸ ὠρατον,
καὶ κάτω ἔκλινε σιγὰ τὰ ἔρωθρά του χεῖλη.

Τὸν κάθυγρόν του κάλυκα, τὰ φύλλα τὰ ὑγρά του
ἂν ἔδλεπε, θὰ ἔλεγες ὅτι θρηνεῖ, ἀψῆσαν
μόνα εἰς τὴν ῥοδωνίαν τὰ ῥόδα τ' ἀδελφὰ του
μεθ' ὧν μικρὸν συνέζησε, κ' ἔβαλλε συναυξήσαν.

1. Κωστανατινοῦ πόλις, ὑπὸ Σ. Δ. Βουλγαρίου.

Ταχέως τὸ ἀνῆρπασα· ἄτοπον μοὶ ἐφάνη,
ἀπὸ βροχὴν ὁ κάλυξ του ἀφού κατεβραντίσθη,
εἰς ἀνθοδέσμη νὰ δεθῇ πλὴν μύλις τὸ λαμβάνει
ἢ χεῖρ μου, κ' ἀφῆς κατὰ γῆς θραυσθὲν κατεκυλίσθη.

Ὁμοίως πόσοι ἄσπλαγχοι, ἔκραζα τότε, πόσοι
ἀναίσθητοι σπαράττουσι καρδίας ἀνθρωπίνους,
κ' εἰς λύπας τὰς βυθίζουσι χωρὶς νὰ μεριμῶσι,
εἰς χάος ὅπου κληρὸν των πικρὸς εὐρίσκουν θρήνους!

*Ὀλίγον ἂν ἐπρόσεχον, ὦ! ἤθελεν ἀνθῆσαι
ἤδη φαῖδρον καὶ μειδιῶν τὸ ῥόδον τὸ ὠρατον,
ὅπως τὸ στόμα μειδιᾷ, ὅπῃταν χειρ σπογγίσῃ
φίλη, ἀδρὰ καὶ εὐγενὴς τ' ὄμμα τὸ δακρυχέον.†

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Αἱ κατοικίαι μας εἶνε τὸ ἔνδυμα τοῦ ἐσωτερικοῦ μας βίου. Τὰς κτιζόμεναι καὶ τὰς κοσμοῦμεν συμφώνως πρὸς τὰς ἰδιαιτάτας ἡμῶν κλίσεις. Ἀκολουθοῦσι καὶ αὐταὶ τὰς ἰδικὰς μας συνηθείας καὶ ἔχουσι τὸν τύπον τοῦ ἰδικοῦ μας βίου. Καὶ καθὼς ὁ ὀρνιθολόγος παρατηρῶν μίαν φωλεὰν δύναται νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ εἴδους τοῦ πτηνοῦ, ὅπερ τὴν ἔπηξε, τοιοῦτοτρόπως δύναται τις, βλέπων τὴν ἐφήμερον τοῦ ἀνθρώπου φωλεὰν, τὴν οἰκίαν, νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντος. Σωρεῦει πλοῦτον καὶ χρυσίον καὶ ἐπιπλα πολυτελῆ καὶ ἐπιδεικτικὰ ὁ τραπεζίτης, περικυκλοῦται ὑπὸ βιβλιοθηκῶν ἢ εἰκόνων ἢ ἀγαλλμάτων ὁ καλλιτέχνης καὶ ὁ λόγιος. Ὁ καλὸς οἰκοκύριος μετὰ ὀρθοσκευτικῆς εὐλαβείας διατηρεῖ τὰ παλαιὰ του σκευῆ, ἀνάμνησιν παλαιῶν τῶν πατέρων του, οὐδέποτε δὲ λείπει τὸ ἐντὸς τοῦ κλωβίου καλλικέλαδον πτηνόν, ἵνα τέρπῃ τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας της, ἀπὸ τοῦ παραθύρου τῆς ἐργατίδος. Ἀλλὰ μετὰξὺ ὅλων τούτων τῶν οἰκημάτων ὑπάρχει ἐν τὸ ὁποῖον, εἰς ἀπάσας τῆς κοινωνικῆς κλίμακος τὰς βαθμίδας, ἔχει ἰδιαίτατόν τι θέλητρον· τῆς κόρης τὸ δωμάτιον. Δέν δύναται τις ἄνευ μυστηριώδους εὐλαβείας νὰ εἰσέλθῃ πρῶτην φοράν εἰς αὐτό. Ἐστω τὸ δωμάτιον τοῦτο πολυτελεὲς ἢ πτωχικόν, κομψοπρεπὲς ἢ γυμνόν, ἀδιάφορον. Ἡ ἐκεῖ κατοικοῦσα, ἢ καλὴ καὶ χαριτωμένη κόρη, τὸ στολιζέει διὰ τῆς παρουσίας της, τὸ ζωοποιεῖ διὰ τοῦ μειδιάματός της, ἢ καθαρὰ της ἀναπνοῆ τῷ παρέχει εὐωδίαν. Ἡ ἀγνότης τῶν σκέψεών της καὶ τῶν ὀνείρων της τὸ καθιστᾷ ἱερόν· καὶ ὅταν αὐτὴ ἀκόμη τὸ καταλείψῃ, νομίζεις ὅτι μένει ἀκόμη εἰς τὸ δωμάτιον τὸ ἄρωμα τῆς νεότητος τῆς δροσερᾶς. Εἶνε ἀληθινὴ φωλεὰ πτηνοῦ, τοῦ καλλίστου τῶν πτηνῶν. (Xavier Marmier).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Τὰ πάντα χρησιμοποιοῦνται ἐν Γαλλίᾳ.

Ἐν ᾧ εἰς τὰ δάση τῆς Ἀμερικῆς ἀποκτείνουσι τὰ ζῶα ἀπλῶς καὶ μόνον ἵνα λάβωσι τὸ δέρ-

1. Μετὰ τῶν Ἀγγέλου Βλάχου.